

ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA
AZ ENSZ NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNYE

Az alapvető jogok biztosának

JELENTÉSE

az AJB-1333-8/2025. számú ügyben,
rendőrségi panaszeljárás tárgyában.
(előzmény ügy: RI-AJBH-498/2024.)

Érintett szerv: Dabasi Rendőrkapitányság

2025.

Az eljárás megindítása

(.....) sz. alatti lakos, a továbbiakban: panaszos) beadványában sérelmezte, hogy hiába kért két alkalommal is rendőri segítséget 2024. augusztus 5-én, amikor az ingatlana tulajdonosával vitás helyzetbe keveredett. A panaszos kiemelte, hogy a rendőrök akkor sem léptek fel érdemben az érintettel szemben, amikor az őt fizikailag bántalmazta. A panaszos álláspontja szerint az intézkedés részrehajló volt.

Tekintettel arra, hogy a panasz tárgya a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerinti intézkedés, illetve annak elmulasztása volt, az e bekezdés b) pontja alapján – figyelemmel az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ajbt.) 18. § (1) bekezdésének f) pontjára és 39/F. §-ában foglalt hatásköri szabályokra – vizsgálatot indítottam.

Az Ajbt. 39/J. §-ának (2) bekezdése a rendőrségi panaszok esetében is főszabályként rögzíti, hogy az alapvető jogok biztosa a vizsgálatáról jelentést készít, amely tartalmazza a feltárt tényeket, az ezeken alapuló megállapításokat és következtetéseket, valamint a III. fejezet szerinti intézkedést.

Az alapvető jogok biztosának vizsgálata kifejezetten az alapjogi visszasságok feltárására irányul. A hatásköri szabályok alapján nincs lehetőségem arra, hogy az alapjogsérelemként vagy annak közvetlen veszélyeként nem értékelhető jogsértések tárgyában döntést hozzak.

Az alkalmazott jogforrások

- Magyarország Alaptörvénye;
- Ajbt.;
- Rtv.;
- A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet [a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat];
- A közterületen szolgálatot teljesítő állomány részére a „birtokvita típusú” rendőri intézkedésekre vonatkozó 29000/29609-1/2021.ált. sz. módszertani útmutató [a továbbiakban: Módszertani Útmutató].

A tényállás megállapításai

A panasz kivizsgálása során, a panasz és az ahhoz csatolt iratok részletes áttekintését követően, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kértem a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint kértem, hogy küldjék meg az azzal kapcsolatos további rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

A panaszban foglaltak, valamint a rendőrségi adatszolgáltatás alapján rendelkezésre álló információk szerint az alábbi tényállás állapítható meg.

1. A panaszos segítségkérései alapján a Tevékenység-irányítási Központ utasítására került sor a panaszolt rendőri intézkedésekre 2024. augusztus 5-én 7 óra 21 perckor, majd 10 óra 30 perckor. A panaszos először azért kért rendőri segítséget, mert többen elkezdtek leszerelni a kihelyezett kameráit, valamint elbontani a kerítését. Később már erőszakos behatolás és bántalmazás miatt kérte a rendőrség és a mentőszolgálat segítségét.

2. A rendőrségi adatszolgáltatás szerint az első intézkedés során *B. T. r. őrm.* – miután eleget tett az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdése szerinti kötelezettségeinek – meghallgatta a helyszínen tartózkodó panaszost és a vitatott helyzetű ingatlan tulajdonosát.

A panaszos előadta, hogy hat éve vásárolták az ingatlant, amit bizonyos okok miatt még nem fizettek ki, ugyanakkor életvitelszerűen ott laknak. Ezt követően arról számolt be, hogy reggel négy férfi jelent meg az ingatlannál, akik elkezdték lebontani a kerítést.

A tulajdonos közölte, hogy három másik személlyel érkezett az ingatlanhoz abból a célból, hogy az ingatlan kerítését felújítsa. Hozzátette, hogy a panaszos nem fizette ki az ingatlan vételárát, így vissza fog oda költözni.

Figyelemmel arra, hogy az igazoltatás során tisztázódott, hogy az érintett ingatlan a tulajdonos lakóhelyeként van bejelentve, *B. T. r. őrm.* közölte az érintettekkel, hogy sem bűncselekmény, sem szabálysértés nem valósult meg, majd – figyelemmel az Rtv. 24. §-ának (1) bekezdése szerinti kötelezettségre – tájékoztatta a feleket arról, hogy a vitás helyzetet – megegyezés hiányában – polgári peres úton rendezhetik.

B. T. r. őrm. jelentése szerint a panaszos lejátszott egy felvételt a helyszínen, ám azon nem hallatszott olyan kijelentés, amelyet fenyegetésként lett volna értékelhető.

3. A rendőrségi adatszolgáltatás szerint a második intézkedés során *D. R. r. őrm.* – miután eleget tett az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdése szerinti kötelezettségeinek – szintén meghallgatta a panaszost és a vitatott helyzetű tulajdonost.

A rendőrt fogadó panaszos arról számolt be, hogy korábban már volt rendőri intézkedés, mivel a reggeli órákban munkások kíséretében megjelent az ingatlan tulajdonosa, majd elkezdte elbontatni a kerítést. A rendőri intézkedés jogi felvilágosítással zárult. Hozzátette, hogy 6 éve laknak az érintett ingatlanban, amit szerettek volna megvenni a tulajdonostól, ám a vételárát még csupán részben fizették meg. Elmondta továbbá, hogy 10 óra 10 perc körül az ingatlan tulajdonosa megpróbált behatolni az ingatlan területére, hogy onnan egy bojlert, valamint egy gázkazánt elvigyen, amit meg kívánt akadályozni úgy, hogy a tulajdonos útját állta. A panaszos beszámolója szerint ekkor őt két alkalommal megrúgták, telefonját elvették és az ingatlan területén álló kerti tóba dobták.

D. R. r. őrm. – jelentése szerint – a panaszoson külsérelmi nyom nem volt látható, ugyanakkor – mivel a panaszos jelezte, hogy a közelmúltban több műtéten is átesett, és jelenleg is fájdalmai vannak – mentőt kért a helyszínre. A mentőszolgálat kikerkező munkatársai megvizsgálták a panaszost, majd potenciális könnyű testi sérülések miatt a traumatológiára szállították. *D. R. r. őrm.* még ezt megelőzően tájékoztatta a panaszost, hogy magánindítvánnyal élhet könnyű testi sértés, valamint rongálás miatt a tulajdonossal szemben. A panaszos a felvilágosítást megértette és tudomásul vette.

A fentieket követően *D. R. r. őrm.* meghallgatta a vitatott helyzetű ingatlan tulajdonosát is, aki előadta, hogy mint tulajdonos érkezett a helyszínre abból a célból, hogy újraépítse a kerítést. Elmondta továbbá, hogy amikor egy bojlert, valamint egy gázkazánt próbált meg kihozni az ingatlan területéről, a panaszos inzultálni kezdte. Ezzel összefüggésben hangsúlyozta, hogy tettlegesség nem történt, az érintett telefont pedig maga a panaszos dobta a kerti tóba.

Mivel a vitatott helyzetű ingatlan a tulajdonos lakóhelyeként van bejelentve, sem bűncselekmény, sem szabálysértés elkövetése nem merült fel az ingatlan területére való behatolás miatt; további intézkedésre szükség nem volt. Az intézkedés – a szolgálatirányító

parancsnoknak, valamint a Tevékenység-irányítási Központnak való jelentést követően – 11 óra 15 perckor ért véget.

4. A rendőri intézkedéseket követően, vezetői döntés alapján „súlyos testi sértés kísérlete” miatt hivatalból nyomozás indult.

5. A Rendőrkapitányság vezetőjének álláspontja szerint a *„rendőrök mindkét esetben pártatlanul, részrehajlás nélkül jártak el”*, kizárólag a tényállás tisztázása érdekében kommunikáltak a tulajdonossal; hangsúlyozva, hogy őt nem ismerik.

A vizsgálat megállapításai

1. A panaszos beszámolója a birtoksértés egy meghatározott esetkörére vonatkozott: az általa birtokolt ingatlanba a vele az adásvétel kapcsán jogvitában álló tulajdonos más személyekkel együtt jogalap nélkül behatolt. Ilyen esetre nézve a rendőri intézkedés tekintetében a Módszertani Útmutató nyújt iránymutatást.

Megállapítható e körben, hogy a helyszínen a rendőri intézkedés időpontjában illetéktelenül tartózkodó harmadik személy nem volt. Itt hangsúlyozandó, hogy – a rendelkezésre álló információk szerint – a panaszos konkrét otthonába, lakásába nem hatoltak be, és a panaszost nem kísérelték meg az ingatlanról önkényesen eltávolítani. A bejelentésben megnevezett személy igazolta az ingatlan területén való tartózkodása jogalapját. A rendőrök az érintettek meghallgatása útján tisztázták, hogy nem történt olyan cselekmény, amely további intézkedésre okot adott volna.

Amennyiben „birtokvita típusú” rendőri intézkedések során, a helyszínen szabálysértés vagy bűncselekmény elkövetésének gyanúja nem merül fel, továbbá az intézkedésre nem végrehajtási eljárás biztosítása keretében kerül sor, a rendőröket alapvetően az Rtv. 24. §-a szerinti segítségnyújtási és felvilágosítás adási kötelezettség terheli. Mint a Módszertani Útmutató is kiemeli, az Rtv. 24. § (2) bekezdése alapján magánérdekek védelme alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége megghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A vizsgált esetben ilyen körülmény nem merült fel, illetve nem volt megállapítható.

Figyelemmel arra, hogy a rendelkezésre álló információk alapján körvonalazódó tényállás szerint a rendőrök – eleget téve az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szerinti kötelezettségüknek – intézkedést kezdeményeztek, majd megfelelő mértékben tisztázták a vitatott ingatlannal kapcsolatos vitás helyzet körülményeit, és annak megfelelően jártak el, *visszásságot eredményező mulasztás nem történt.*

2. A Módszertani Útmutató hangsúlyozza továbbá, hogy „birtokvita típusú” rendőri intézkedések során is terheli a rendőrt az Rtv. 2. § (1) bekezdése és 24. § (1) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettség. Ilyen esetekben indokolt, hogy a *„tájékoztatás terjedjen ki arra, hogy milyen jogkörben, milyen minőségben és indokokkal tud a rendőr beavatkozni, intézkedéseket tenni és arra is, hogy a rendőr nem hozhat döntést polgári peres eljárással kapcsolatos kérdésben, az ügy menetére a rendőrnek nincs befolyása.”*

A rendelkezésre álló információk alapján körvonalazódó tényállás alapján megállapítható, hogy mindkét intézkedés során a rendőrök megadták a tőlük elvárható szintű felvilágosítást a vitás

helyzet jogszerű rendezésének módjáról, *így e tekintetben visszásságot eredményező mulasztás nem történt.*

Felhívom a figyelmet ugyanakkor arra, hogy különös figyelmet kell fordítani a birtokvédelem magánjogi eszközeinek (különösen a birtokpernek, illetve a tényleges birtoklási helyzet alapján rendelkezésre álló birtokvédelemnek) alaposabb ismertetésére a potenciálisan erőszakos helyzetek veszélyét magában hordozó önkényes érdekérvényesítés megelőzése érdekében.

3. A rendőrségi adatszolgáltatás szerint a panaszoson nem volt olyan látható sérülés, ami alátámasztotta volna a panaszos bántalmazásra vonatkozó állítását, és a mentőszolgálat munkatársai is csupán könnyű testi sértés potenciális lehetőségét tudták a helyszínen megállapítani, miközben a jelenlévők tagadták a bántalmazás tényét. Ezzel együtt a rendőrség végül – az intézkedést követően – büntetőeljárást indított a körülmények tisztázása és a lehetséges elkövető felelősségre vonása érdekében.

Ellentmondóak voltak továbbá a helyszínen tartózkodó személyek állításai abban a tekintetben is, hogy pontosan mi történt a panaszos telefonjával, miközben annak állapota sem volt a helyszínen felmérhető.

A rendelkezésre álló információk alapján elfogadtam a Rendőrkapitányság álláspontját, azaz az intézkedő rendőr – eleget téve az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szerinti kötelezettségét teljesítve – megfelelően tisztázta a panaszos állítása szerinti lehetséges bántalmazás és rongálás körülményeit, és annak megfelelően járt el, majd adta meg a szükséges felvilágosítást, *így e tekintetben visszásságot eredményező mulasztás nem történt.*

4. A rendelkezésre álló információk alapján körvonalazódó tényállás alapján nem merült fel olyan körülmény, amely alátámasztotta volna a rendőrök részrehajló intézkedésére vonatkozó panaszosi állítást, így e tekintetben elfogadtam a Rendőrkapitányság álláspontját, *és úgy foglaltam állást, hogy a rendőri intézkedés nem volt részrehajló.*

A vizsgálat zárása

Alapjogi visszásság hiányában az Ajbt. 2. § (7) bekezdése, illetve az Ajbt. III. fejezet 11. alcíme szerinti intézkedések alkalmazását mellőzöm.

Az Ajbt. 39/J. §-ának (4) bekezdése alapján az alapvető jogok biztosa a jelentést, illetve a (3) bekezdés szerinti elutasítást megküldi – az intézkedéssel érintett rendőri szerv kilététől függően – az országos rendőrfőkapitány, a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója vagy az idegenrendészeti szerv főigazgatója számára.

Az érintett rendőrségi vezető (jelen esetben az országos rendőrfőkapitány) a rendőrségi panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. hivatkozott 92. §-ának (1) bekezdésére, valamint az Ajbt. 39/K. §-ának (1) bekezdésére – közigazgatási hatósági eljárásban fog döntést hozni, amely döntést a panaszos – amennyiben azzal nem ért egyet, illetve annak eredményével nem elégedett – közigazgatási perben később megtámadhat.

Budapest, 2025. az elektronikus dátumbélyegző szerint

Dr. Kozma Ákos